

8. સાક્ષિભૂત: મનુષ્ય:

સંસારને જોવાની અનેક રીત છે. તેમાંની એક રીત એ છે કે સંસાર ઘટના-દુર્ઘટનાઓની માયાજાળ છે. દરેક ક્ષણે, દરેક સ્થળે જાતજાતની ઘટનાઓ બનતી રહે છે. સંસારના વિવિધ પદાર્થો એકબીજાના સંદર્ભે આ બધી ઘટનાઓના સાક્ષી બનતા રહે છે. આવા સાક્ષીઓમાં પથ્થર જેવા જડ પદાર્થો, પશુ-પક્ષી અને મનુષ્ય જેવા ચેતન પદાર્થોનો સમાવેશ થાય છે.

પોતાની લાક્ષણિકતાને કારણે આ સાક્ષીભૂત પદાર્થો જુદી જુદી ભૂમિકા અદા કરતા હોય છે. પથ્થર વગેરે જડ પદાર્થો કશું જ કર્યા વિના, નિષ્ક્રિય રહીને જે-તે ઘટનાના સાક્ષી બને છે. ગાય વગેરે જેવાં પશુઓ ઘટના સ્થળથી દૂર ભાગીને પોતાની જાતને સાચવી લેવાનો ઉપક્રમ આદરે છે. આ બંને પદાર્થો પાસે આ સિવાય બીજી કોઈ આશા રાખી શકાતી નથી. પરંતુ માણસની સ્થિતિ આ બંને કરતાં જરા જુદા પ્રકારની છે. જેમ કે, દુર્ઘટનાનો સાક્ષી બનેલો માણસ દુર્ઘટનાગ્રસ્તને જોઈ તેના દુઃખથી પોતે પણ દુઃખની અનુભૂતિ કરે છે. એ સાથે જ તે દુઃખી માણસની મદદ કરવા સક્રિય બને છે અને એ રીતે પોતાના કર્તવ્યનો નિર્વાહ કરે છે. વળી, એ દુર્ઘટનાથી કોઈક બોધપાઠ લેવાનો પણ તે ઉપક્રમ આદરે છે.

આજકાલ યાતાયાતનાં સાધનોની અધિકતાને કારણે રાજમાર્ગ ઉપર અનેક દુર્ઘટનાઓ ઘટે છે. આવી દુર્ઘટનાના સાક્ષીભૂત માણસ પાસે જે અપેક્ષા રાખવાની હોય છે, તે અપેક્ષાઓ પૂરી થતી નથી. આ સ્થિતિમાં દુર્ઘટનાઓના સાક્ષીભૂત મનુષ્યની ફરજ છે, જેને બજાવવા માટે તત્પર રહેવા તરફ દિશાસૂચન કરવા માટે આ સંવાદાત્મક પાઠ પ્રસ્તુત છે.

(માર્ગે ઘટમાનાયા: દુર્ઘટનાયા: સાક્ષિણ: કે કે ભવન્તિ, કિં કિં ચ તે આચરન્તિ ઇતિ વિષયમધિકૃત્ય પુનીતસુનીતૌ પરસ્પરં સંવદત:।)

પુનીત: - भ्रातः ! मार्गे कदाचित् दुर्घटना: अपि घटन्ति। तत्र प्रायः प्रस्तरादयो जडपदार्थाः, गवादयः पशवः मनुष्याश्चेति त्रयः साक्षिणः भवन्ति। किं त्वं जानासि यत् घटितायाः दुर्घटनायाः सन्दर्भे एते त्रयोऽपि भिन्नं भिन्नं कर्म समाचरन्ति।

સુનીત: - न जानामि। प्रथमं कथयतु यत् प्रस्तरादयः किं कुर्वन्ति ?

પુનીત: - प्रस्तरादयस्तु अचेतनाः सन्ति, ते स्वयं क्रियां कर्तुं समर्थाः न भवन्ति। अतः ते तथैव तिष्ठन्ति।

સુનીત: - सचेतनाः पशवः पक्षिणश्च किं कुर्वन्ति ?

પુનીત: - एते घटनया उत्थितात् ध्वनेः भयमनुभवन्ति। अतः घटनास्थलात् दूरे धावन्ति।

સુનીત: - सत्यं वदति भवान्। गवादयः पशवस्तु निर्बुद्धयः सन्ति। परन्तु कश्चित् सबुद्धिः मानवोऽपि यदि घटनास्थलात् दूरे धावति, तर्हि पशुरेव सः।

પુનીત: - वस्तुतस्तु मनुष्यः यदि मनुष्यः इव वर्तते, तदा सः दुर्घटनायाः साक्षी भूत्वा त्रिविधं कार्यम् आचरति।

સુનીત: - कानि कानि तानि त्रिविधानि कार्याणि ?

પુનીત: - प्रथमं कार्यम् अस्ति दुःखानुभूतिः। मनुष्य एव दुःखेन दुःखितो भवितुमर्हति, सुखेन च सुखितः। अतः दुर्घटनया पीडाग्रस्तं दुःखितं जनं दृष्ट्वा मनुष्येण दुःखानुभूतिः करणीया भवति। यः खलु एतादृशं जीवं पश्यन् अपि दुःखं न अनुभवति, सः मनुष्यः नास्ति, अपि तु सः प्रस्तरः एव। यतो हि प्रस्तरः कदापि अन्यस्य दुःखं न अनुभवति।

સુનીત: - यथार्थं भवानाह। मयापि बहुधा अपरिचितं दुर्घटनाग्रस्तं जनं पश्यता दुःखमनुभूतमस्ति। द्वितीयं कार्यं किमस्ति ?

- પુનીત:** - દ્વિતીયં કાર્યં તુ કર્તવ્યસ્ય નિર્વાહઃ। ડુર્ઘટનાગ્રસ્તઃ જનઃ સઘ્નઃ એવ ઓષધાલયશ્રિતઃ કરણીયઃ ભવતિ યેન તસ્ય ડચિતઃ ડપચારઃ સ્યાત્। તત્ર સઙ્ગત્ય કદાચિત્ તસ્મૈ રક્તસ્ય આવશ્યકતા ભવતિ ચેત્, સ્વકીયં રક્તમપિ તસ્મૈ ડાતવ્યં ભવતિ। તસ્ય પરિવારે સૂચના ડાતવ્યા ભવતિ યેન તસ્ય પરિવારજનઃ ઓષધાલયમાગત્ય તસ્ય વિશેષઃ સહાયો ભવેત્। ડુર્ઘટનાયાઃ સાક્ષિણઃ મનુષ્યસ્ય ંતાદૃશં કર્તવ્યમ્। સર્વૈઃ મનુષ્યૈઃ અસ્ય કર્તવ્યસ્ય નિર્વાહઃ કરણીયઃ એવ।
- સુનીત:** - તૃતીયં કાર્યં કિમસ્તિ, યત્ ઘટનાયાઃ સાક્ષી મનુષ્યઃ આચરેત્ ?
- પુનીત:** - તૃતીયં કાર્યમ્ અસ્તિ બોધપ્રાપ્તિઃ। મનુષ્યેણ સઢૈવ બોધપ્રાપ્તયે પ્રયત્નઃ કરણીયો ભવતિ। યદા વયં કસ્યાશ્ચિત્ ડુર્ઘટનાયાઃ સાક્ષિણઃ ભવામઃ તદા કર્તવ્યં સમાચરન્તઃ ડુઃખમનુભવન્તઃ તસ્યાઃ ડુર્ઘટનાયાઃ કઙ્ચિત્ બોધમપિ પ્રાપ્તુમ્ અર્હામઃ। વિના કારણં ડુર્ઘટના ન ભવતિ। તત્ર કસ્યચિત્ જનસ્ય ત્રુટિઃ કારણં ભવતિ। સા ત્રુટિઃ જ્ઞાતવ્યા। તદનન્તરં તાદૃશીં ત્રુટિમહં ન કદાપિ કરિષ્યામીતિ બોધોઽપિ પ્રાપ્તવ્ય એવ।
- સુનીત:** - સાધુ કથિતં ભવતા। ઘટનાયાઃ સાક્ષિણઃ સન્તઃ કર્તવ્યં નિર્વહન્તોઽપિ, ડુઃખમનુભવન્તોઽપિ યદિ વયં બોધપાઠં ન પ્રાપ્નુમઃ તદા વયં મનુષ્યાઃ ન સ્મઃ।

ટિપ્પણ

નામ : (પુંલિંગ) પ્રસ્તરઃ પથ્થર ધ્વનિઃ અવાજ ડપચારઃ સારવાર પરિજનઃ કુટુંબીજન, જ્ઞાતિબંધુ સહાયઃ મદદગાર, સહાયક

(સ્ત્રીલિંગ) ત્રુટિઃ ભૂલ ડુર્ઘટના અકસ્માત્, ડુર્ઘટના

(નપુંસકલિંગ) ભયમ્ ડર (સંસ્કૃતમાં આ શબ્ઢ નપુંસકલિંગમાં વપરાય છે, જ્યારે ગુજરાતીમાં તે પુલિંગમાં વપરાય છે.) રક્તમ્ લોહી, ઓષધાલયમ્ ઢવાખાનું

સર્વનામ : એતે (પું.) આ બધા તાનિ (નપું.) તે બધાં કાનિ (નપું.) કોણ, ક્યાં યેન (પું. નપું.) જેનાથી, જેના ઢ્વારા તસ્ય (પું. નપું.) તેનું અસ્ય (પું.) આનું વયમ્ અમે, આપણે

વિશેષણ : ડત્થિતાત્ (ધ્વનેઃ) ઊઠેલા (અવાજથી) ત્રિવિધમ્ (કાર્યમ્) ત્રણ પ્રકારનું (કામ) તાનિ ત્રિવિધાનિ (કાર્યાણિ) તે ત્રણ પ્રકારનાં (કાર્યો) પ્રથમમ્ (કાર્યમ્) પહેલું (કામ) પીઢાગ્રસ્તં ડુઃખિતમ્ (જનમ્) પીઢામાં ફસાયેલા ડુઃખી (માણસ)ને ઢ્વિતીયમ્ (કાર્યમ્) બીજું (કામ) ડચિતઃ (ડપચારઃ) યોગ્ય (ઇલાજ), વાજબી (સારવાર) સ્વકીયમ્ (રક્તમ્) પોતાનું (લોહી) તૃતીયમ્ (કાર્યમ્) ત્રીજું (કામ) તાદૃશીમ્ (ત્રુટિમ્) તેવી (ભૂલ)ને

અવ્યય : પ્રાયઃ ઘણું કરીને તથૈવ તેમ ને તેમ તર્હિ તો ડલુ ખરેખર અપિ તુ પરંતુ યતો હિ કેમકે યથાર્થમ્ જે છે તેવા રૂપમાં ડહુઢા અનેક પ્રકારે સઘ્નઃ તરત સઢૈવ હંમેશાં કદાપિ ક્યારેય પણ

સમાસઃ પ્રસ્તરાઢયઃ (પ્રસ્તરઃ આઢિઃ યેષાં તે - ડહુઢ્રીહિ) । (અહીં વપરાયેલો આઢિ શબ્ઢ ‘પ્રકાર’ના અર્થમાં છે. તેથી પથ્થર જેવા, તે પ્રકારના પઢાર્થોને પ્રસ્તરાઢિ કહે છે.) જઢપઢાર્થઃ (જઢઃ ડાસૌ પઢાર્થઃ ડ, તે - કર્મધારય) । ઘટનાસ્થલાત્ (ઘટનાયાઃ સ્થલમ્, તસ્માત્ - ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । ડુઃખાનુભૂતિઃ (ડુઃખસ્ય અનુભૂતિઃ - ષષ્ઠી તત્પુરુષ) । પીઢાગ્રસ્તમ્ (પીઢયા ગ્રસ્તઃ, તમ્ - તૃતીયા તત્પુરુષ) । ડુર્ઘટનાગ્રસ્તમ્ (ડુર્ઘટનયા ગ્રસ્તઃ, તમ્ - તૃતીયા તત્પુરુષ) । ઓષધાલયશ્રિતઃ (ઓષધસ્ય આલયઃ (- ઓષધાલયઃ, ષષ્ઠી તત્પુરુષ), ઓષધાલયં શ્રિતઃ - ઢ્વિતીયા તત્પુરુષ) । બોધપ્રાપ્તિઃ (બોધસ્ય પ્રાપ્તિઃ - ષષ્ઠી તત્પુરુષ) ।

કૃઢંત : (સં.ભૂ.ક.) ભૂત્વા થઈને, બનીને સંગત્ય પ્રાપ્ત કરીને, જઈને (વિ.ક.) ઢાતવ્યમ્ આપવું જોઈએ. જ્ઞાતવ્યા જાણવા યોગ્ય, જાણવી જોઈએ પ્રાપ્તવ્યઃ મેળવવા યોગ્ય, મેળવી લેવું જોઈએ. (ક.ભૂ.ક.) કથિતમ્ કહ્યું, કહેલું

ક્રિયાપઢ : પ્રથમ ગણ (પરસ્મૈપઢ) ઘટ્ (ઘટતિ) બનવું ઢાઢ્ (ઢાઢતિ) ઢોડવું

વિશેષ

1. શબ્દાર્થ : ધાતુ : ! હે ભાઈ (સંબોધન) ત્રય : સાક્ષિણ : ત્રણ સાક્ષીઓ પ્રથમ કથયતુ યત્ પહેલાં કહો કે કર્તુમ્ સમર્થા : કરવાને સમર્થ, કરી શકે તેવા તથૈવ તિષ્ઠન્તિ તેમ જ રહે છે. તેમ જ સ્થિર રહે છે. નિર્બુદ્ધય : ભવન્તિ બુદ્ધિ વગરના હોય છે. કશ્ચિત્ સબુદ્ધિ : કોઈ બુદ્ધિવાળો, કોઈ બુદ્ધિમાન પરસ્ય દુઃખેન દુઃખિત : પારકાના દુઃખે દુઃખી ભવિતુમર્હતિ થઈ શકે છે. સુખેન ચ સુખિત : અને સુખથી સુખી થયેલો, સુખે સુખી કરણીયા ભવતિ કરવાની હોય છે. જીવં પશ્યન્ અપિ જીવને જોઈને પણ પશ્યતા મયા જોતા એવા મેં દુઃખમનુભૂતમસ્તિ દુઃખ અનુભવ્યું છે. ઓષધાલયશ્રિત : હોસ્પિટલને - દવાખાનાને પ્રાપ્ત કરેલો, દવાખાને પહોંચેલો કર્તવ્યમ્ સમાચરન્ત : કર્તવ્યનું પાલન કરતા દુઃખમ્ અનુભવન્ત : દુઃખનો અનુભવ કરતા, દુઃખ અનુભવતા પ્રાપ્તુમ્ અર્હામ : પ્રાપ્ત કરી શકીએ છીએ. સાધુ કથિતમ્ બરાબર કહ્યું. સાક્ષિણ : સન્ત : સાક્ષી થઈને કર્તવ્યં નિર્વહન્ત : કર્તવ્યનો નિર્વાહ કરતા રહીને ન પ્રાપ્તુમ : પ્રાપ્ત કરીએ નહિ.

2. સંધિ : પ્રસ્તરાદયો જડપદાર્થા : (પ્રસ્તરાદય : જડપદાર્થા :) । મનુષ્યાશ્ચેતિ (મનુષ્યા : ચ ઇતિ) । ત્રયોઽપિ (ત્રય : અપિ) । પ્રસ્તરાદયસ્તુ (પ્રસ્તરાદય : તુ) । પક્ષિણશ્ચ (પક્ષિણ : ચ) । પશવસ્તુ (પશવ : તુ) । માનવોઽપિ (માનવ : અપિ) । પશુરેવ (પશુ : એવ) । મનુષ્ય એવ (મનુષ્ય : એવ) । દુઃખિતો ભવિતુમર્હતિ (દુઃખિત : ભવિતુમ્ અર્હતિ) । કરણીયો ભવતિ (કરણીય : ભવતિ) । બોધોઽપિ (બોધ : અપિ) । પ્રાપ્તવ્ય એવ (પ્રાપ્તવ્ય : એવ) । નિર્વહન્તોઽપિ (નિર્વહન્ત : અપિ) । દુઃખમનુભવન્તોઽપિ (દુઃખમ્ અનુભવન્ત : અપિ) ।

સ્વાધ્યાય

1. વિકલ્પેભ્ય : સમુચિતમ્ ઉત્તરં ચિનુત ।

- (1) કે સ્વયં ક્રિયાં કર્તુ સમર્થા : ન સન્તિ ?
- (ક) પશવ : (ખ) મનુષ્યા : (ગ) પ્રસ્તરા : (ઘ) પક્ષિણ :
- (2) ગવાદય : પશવ : કીદૃશા : ભવન્તિ ?
- (ક) અચેતના : (ખ) સબુદ્ધય : (ગ) અસમર્થા : (ઘ) નિર્બુદ્ધય :
- (3) દુર્ઘટનાગ્રસ્ત : જન : કુત્ર નેતવ્ય : ?
- (ક) ગૃહમ્ (ખ) ઓષધાલયમ્ (ગ) કુત્રાપિ ન (ઘ) પુલિસસ્થાનકમ્
- (4) ઘટનાયા ઉત્થિતેન ભયમનુભવન્તિ ।
- (ક) દુઃખેન (ખ) ધ્વને : (ગ) સુખેન (ઘ) ધ્વનિના
- (5) સાક્ષિભૂતેન મનુષ્યેણ સદૈવ કિમર્થં પ્રયત્ન : કરણીય : ?
- (ક) બોધપ્રાપ્તયે (ખ) ધનપ્રાપ્તયે (ગ) સુખપ્રાપ્તયે (ઘ) શાન્તિપ્રાપ્તયે
- (6) ક : પરસ્ય દુઃખેન દુઃખિત : ભવિતુમર્હતિ ?
- (ક) પશુ : (ખ) વૃક્ષ : (ગ) મનુષ્ય : (ઘ) પ્રસ્તર :
- (7) સાક્ષિભૂતસ્ય મનુષ્યસ્ય દ્વિતીયં કાર્યં કિમ્ અસ્તિ ?
- (ક) બોધપ્રાપ્તિ : (ખ) દુઃખાનુભૂતિ : (ગ) ભયાનુભૂતિ : (ઘ) કર્તવ્યસ્ય નિર્વાહ :

2. एकवाक्येन संस्कृतभाषायाम् उत्तरत ।

- (1) दुर्घटनायाः साक्षिणः के भवन्ति ?
- (2) घटनाया उत्थितात् ध्वनेः भीताः पशवः किं कुर्वन्ति ?
- (3) दुर्घटनायाः कारणं किं भवति ?
- (4) कर्तव्यस्य निर्वाहः कस्य कार्यमस्ति ?

3. अधः प्रदत्तानां कृदन्तानां प्रकारं लिखत ।

(1) भूत्वा		(2) संगत्य	
(3) करणीयः		(4) दातव्यम्	
(5) भवितुम्		(6) प्राप्तव्यः	

4. सन्धिविच्छेदं कुरुत ।

- (1) मनुष्याश्चेति
- (2) प्रस्तरादयस्तु
- (3) मानवोऽपि
- (4) निर्वहन्तोऽपि
- (5) पशुरेव
- (4) यतो हि

5. रेखाङ्कितपदानां समासप्रकारं लिखत ।

- (1) जडपदार्थाः साक्षिणः भवन्ति ।
- (2) अतः घटनास्थलात् दूरे धावन्ति ।
- (3) दुर्घटनाग्रस्तं दुःखितं जीवं पश्यन् जनः किं कुर्यात् ।

6. रेखाङ्कितपदानां स्थाने प्रकोष्ठात् उचितं पदं चित्वा प्रश्नवाक्यं रचयत ।

- (का, कस्याः, कस्मात्, कम्, कैः)
- (1) पशवः ध्वनेः भयमनुभवन्ति ।
 - (2) मनुष्यैः कर्तव्यस्य निर्वाहः करणीयः ।
 - (3) विना कारणं दुर्घटना न भवति ।
 - (4) दुर्घटनायाः बोधं प्राप्तुम् अर्हामः ।

7. प्रदत्तपदानि प्रयुज्य वाक्यानि रचयत ।

- (1) कारणं विना दुर्घटना भवति न थी.
(कारणं विना दुर्घटना न भू)
- (2) आपशां त्रिं कर्तव्यो एषे.
(अस्मद् त्रिं कर्तव्यं अस्)

- (3) પથ્થરો અચેતન હોય છે.
(પ્રસ્તર અચેતન ખૂ)
- (4) માણસ સુખ અને દુઃખનો અનુભવ કરે છે.
(માનવ સુખ ચ દુઃખ અનુ + ખૂ)

8. નિમ્નલિખિતાનાં પ્રશ્નાનામ્ ઉત્તરાણિ માતૃભાષાયાં લિખત ।

- (1) દુર્ઘટનાના સાક્ષી કોણ કોણ બને છે ?
- (2) કયા મનુષ્યની પશુમાં ગણના થાય ?
- (3) દુર્ઘટનાની સાક્ષી બનેલા માણસનાં ત્રણ કર્તવ્યો કયાં કયાં છે ?
- (4) કયા મનુષ્યને પથ્થર સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે ? શા માટે ?

પ્રવૃત્તિ

- દુર્ઘટના સમયે કરવાની તાત્કાલિક સેવાઓની સૂચિ બનાવો.
- તમે જોયેલી કોઈ ઘટના કે દુર્ઘટનાનો અહેવાલ લખો.
- માર્ગ સલામતીના નિયમોનો ચાર્ટ બનાવો.